

FARUK YÜCEL
Türkiye Ziraat Odaları Birliği Genel Başkanı

Sayın Başkanım, değerli dinleyiciler, ben tabii bu sempozyumu iki gün de takip etmek isterdim. Kendim gelemedim özür diliyorum, çünkü sayın Bakan Kemal Derviş'le bir toplantı yapmak mecburiyeti hasıl oldu. Orada dün altı saat kadar söyleyeceklerimizi söyledik. Ama bizim Türkiye Ziraat Odaları Birliği'nin gerekli elemanları, dün ve bugün bu toplantıyı sonuna kadar takip ettiler. Onlardan gerekli bilgileri zaten alacağım, o bakımdan kendim için bir kayıp, fakat Birlik için bu toplantıdan çok önemli neticeler elde ettiğimiz kanısındayım.

Yeni dünya düzeni, arkadaşımız Gökhan Bey çok güzel açıkladı. Bizim onun fikirlerine ilave etmek istediğimiz var. İtiraz etmek istediğimiz yok. Yeni dünya düzeninde, tek bir dünya düzeni ve kendileri için çok uygun ekonomik ve sosyal, siyasal rejimler, diğerleri için de zaten insan olarak mütalaa etmedikleri için, onları insan ve hayvan arasında kendilerine hizmet eden birer sömürge devleti, milleti, ümmeti olarak mütalaa edilen bir düzen olarak mütalaa ediyorum.

Onun için de onların yaptıklarına bakacaksınız ve size önerdiklerine bakacaksınız. Yani şimdi yeni dünya düzeninin çobanları diyelim onlar yahut da patronları, demokrasiyle özgürlükler içerisinde idare edilirler. Her şeyi kendi toplumlarının menfaati için en düzgününü ve güzelini yaparlar, ama idare etmek istedikleri ülkelerin, ne ekonomilerinde, ne de demokrasilerinde hiçbir iyileştirme taraftarı olamazlar.

Yeni dünya düzeni hürriyetçi bir düzendir, ama ilişkide oldukları devletlerin hiçbirisinde dikkat edin demokrasi yoktur. Demokrasiyle idare edilmek istenen ülkeleri de zaman zaman ara rejimlerle tekrar demokrasi dışı rejimlere getirirler. Çevrenize bir bakın ve bu yeni dünya düzeniyle çok uyum içerisinde olan ülkelerin hiçbirisinde demokrasi yok. Ama onların en birinci müttefikleri. E hani hürriyetçiydiler bunlar? Hani kendi ülkelerinde hürriyeti savunuyorlar, insan haklarını savunuyorlar. Hak ve ödevleri, anayasal hakları savunuyorlar. Ve her şeyde İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine dayanıyorlar ve sizlere birtakım bilmem nerede alınan kriterleri yapmazsanız bizimle arkadaş olamazsınız diyorlar. Bakıyorsunuz diğer arkadaşlarına, sizden daha ileri olan arkadaşlarına, onların kriterleri sizden daha kötü.

Türkiye'nin kendinden başka hiçbir şeye ihtiyacı yok. Teknoloji geliştikçe, bazı değişimler hızlanıyor. Haberleşmeniz hızlanıyor. Ama haberleşmeyle birlikte sizin yaptığınız harekette belirli bir merkezden belirleniyor. Sizin elinize bir cep telefonu veriyorlar, cep telefonunun içerisine bir nokta koyuyorlar, o noktayla siz kimle konuştunuz, ne yaptınız, hepsi var. İnternet açıyorsunuz, internette siz ne yapıyorsunuz, kaç kişi giriyor sizinle temas ediyor, kimler giriyor, hepsinin adresleri onlarda belli. Yani teknoloji geliyor, ama hareketleriniz de kontrol altına alınıyor. Teknoloji geliyor, siz ne yapıyorsunuz, para harcıyorsunuz. Çok kolay, çok güzel, kredi kartınız elinizde, paranız bankada para kazanıyor. Kredi kartınız elinizde, ama kredi kartınızla birlikte, yani Türkiye'nin milli geliri 200 milyar dolarsa, her sene 1 milyar dolar, binden 5 komisyonu birisine veriyorsunuz. Hiç para hareketi yok, para sizin, banka sizin, satın aldığınız mal sizin bakkalınız, ama oradan 200 milyar dolarlık alışveriş yaptığınızda, 1 milyar dolar oraya gidiyor.

Başka ne yapıyorlar? Size yardım vaat ettik diyorlar ve yardım veriyorlar. İşte diyorlar ki, doğrudan gelir desteği için size ucuz uzun vadeli kredi veriyoruz diyorlar ve bir program hazırlıyorlar. O programda da diyorlar ki, işte biz doğrudan gelir desteği için size 600 milyon dolar verdik. Ne yapacaksınız bu parayı diye sorduklarında, sizin elinize de bir bütçe veriyorlar. Bu her şeyde aynı. Buradan da çarpıcı olduğu için bir rakam vereyim. Şöyle bir program veriyorlar: -Doğrudan gelir desteği ve işte bunun bütçesinde bakıyorsunuz- dedikleri şu: Hep Bakanlık buna karşı çıkar, görevi de değil, ziraat mühendisleri tarlaya gitmeleri lazım. Çiftçiyi eğitmeleri, verimi arttırmaları lazım. E bırak onlar burada çalışsınlar, biz bunlara çiftçi kayıt sistemi tutalım ve herkese diyorlar ki çiftçinin kaydı tutulmamış. Onun için çiftçi kayıt sistemi tutmak lazım, iyi bir şey, kimin ne yaptığı belli değil, çiftçinin nesi var, arazisi, tavuğu, elması, ineği, armutu, makinesi ne varsa yazalım bir kayıt tutalım diyorlar. Herkes de inanıyor, efendim çiftçi kaydı yok. Halbuki Meslek Odalarında var bu. Az var, çok var, doğru var, yanlış var. Ondan sonra çiftçi kayıt sisteminin tarifini yapıyorlar. Neymiş tarifi? Kendi ifadelerine göre, "Doğrudan desteği kime vereceksek, onun kaydını." Halka nakledilirken diyor ki; üniversite öğrencilerinin kaydını tutacağız. Veya mühendislerin kaydını tutacağız diyorlar. Ondan sonra bir bakıyoruz sadece ziraat mühendislerinin kaydını tutmuşlar. Sadece ziraat mühendislerinin kaydını tutmak, mühendislerin kaydını tutmak demek midir? Çiftçi kayıt sistemi tutacaksa nedir, köyde yaşayan insanın aile reisiyle, geçindirmekle yükümlü olduğu çocuklarıyla birlikte ne kadar tarımsal varlığı var, hatta ek geliri ne var, bunların hepsini tutmak lazım. Kendi tabirleri diyor. Diyorlar ki, doğrudan gelir desteğini kime vereceksek, onların kaydını tutmak için. Beş sene sonra kalkınca bu kayıt lazım değil, çünkü senin kaydın çiftçi kaydı değil ki. Doğrudan gelir desteğini kime vereceksen, onun kaydı. E doğrudan gelir desteği kalkınca, demek çiftçi kaydı gene yok.

Başka ne diyorlar? E 600 milyon dolar verdik, ama kardeşim faizini de az veriyoruz. Bunu kredi olarak veriyorlar, sizin çoluk çocuğunuza, işte o resimde gördüğümüz çocuğu borçlandırmak üzere veriyorlar. Tarım Bakanlığına diyorlar ki, sen işte siyasetçisin, yarın seçime gireceksin, sana 60 milyon dolar verelim, bununla beraber üç beş bin kişi çalıştır, her köyde bir tane sandık kurulunda bir görevlin olur. O zaman Bakanlık da, tamam ben bu projeyi destekliyorum diyor. Sayın Bakan, düne kadar desteklemiyordun, şimdi üç beş tane adam işe alacağım da seçime kadar bunları çalıştıracam, seçimde de sandık kurulunda görev yapacağım. Çünkü bunlar sözleşmeli, geçici işçi olacaklar, onun için o da susuyor. Başka ne diyorlar? Amerikan vergi mükellefine de diyorlar ki, ya bunları biz kandırdık. Niye? Biz bunlar 600 milyon dolar veriyoruz, ama bunu da düşük faizle veriyoruz, 300 milyon dolarını biz alacağız. Nasıl alacağız? İşte burada söylüyor: 200 milyon dolar program desteği, yani bilgisayar satacaklar.

600 milyon doları, dünyanın en yüksek pahalı ücretiyle beraber satın alsak, libor artı bir iki değil, 20 ile alsak. Demek ki bunun için burada ayırdıkları paranın yarısını alacağız, yine senelik yüzde 20 olsa, 300 milyon doların beş senelik maliyeti, 300 milyon dolar olur. Ne yapar? 600 milyon dolar olur.

Tayfun Hoca bizi çok sever, söylediği doğrudur. Eğer çiftçiyi biz Ankara'ya kadar yürütebilsek, büyük miktarda bir eylem yapabilirsek, bunların hiçbirisi olmaz. Ama toplumumuz buna uygun mu, bir de buna bakmak lazım. Toplumumuz menfaatle paylaşım düzeyine gelmiş, çiftçide gelmiş, işçide gelmiş, memurda gelmiş,

hatta ideolojik partilerde bile gelmiş. Misal vereyim. Dünkü toplantıya gittik, tabii orada biz kendimiz bazı şeyler söyledik. Banka kurtarmadan önce siz tarımsal desteklemeler söylüyorsunuz. Bu tarımsal desteklemeler, bizim dünyadaki desteklemelerle farkımız var. Biz üç yıl öncesine yeterli destek almıyorduk, ama KDV iadesi alıyorduk. KDV iadesinin miktarıysa, bugünkü dolar bazında değeri 3.5 milyar dolar. Şimdi şu: Her kullandığımız girdide, lüks tüketim malı gibi yüzde 18 KDV'miz var mı? Gübre lüks tüketim malı mı? Değil. Doğal gaz lüks tüketim malı mı? Değil. Gübre, ilaç lüks tüketim malı mı? Değil. Tarımda kullanılan akaryakıt? Değil. Bunların hepsi yüzde 18. Yani Yunanistan'la bizim milli gelirimizle, tarım kesiminin milli geliri azsa, bu pay bizden kaynaklanmıyor. Tarımsal üretimimizin kalitesinden, verimsizliğinden de kaynaklanmıyor. Ben tütünü bir dolara satıyorum, o altı dolara satıyor. Benimki daha kaliteli, onunki daha kalitesiz. Yani ben onu her zaman misal veriyorum, aynı yerde aynı işi yapan üç tane insanın çeşitli şekilde ücretlendirilmesi gibi. Yani sendikalı, örgütlü bir işçi hakkının yüzde 70'ini almışsa, o alıyor 10 lira, ama işte siyasete işini bulaştırmış bir tane sözleşmeli personel alıyorsa, o 8 bin lira. Kadrolu bir memur alıyorsa, o alıyor 5 bin lira, ama taşeron işçisi alıyor 3 bin lira. Yani bunların o kurumda verdikleri hizmette katma değer olarak hiçbir farklılık olmamış olmasına rağmen, hatta o sözleşmeli taşeron işçinin verdiği emek daha yüksek. Çünkü hiçbir güvencesi yok, sendikası yok, işvereni devlet değil, her gün bir taşeronun dudakları arasındaki riski olduğu için, daha fazla emeğine, daha kaliteli hizmetine karşılık, daha az ücret alıyor. Daha fazla sömürülüyor. Türkiye'deki tarımsal kesimin katma değerinin düşük olmasının sebebi de bu.

Buna rağmen 30 milyar dolarlık bir gelirimiz var, bunun yüzde 70'i çok güzel işletmeyle, çok iyi kâr ederek, yüzde 30 kârla ürünümüz satsak, yüzde 70 girdi kullanıyoruz, 18 KDV ödüyoruz, KDV'mizi iade almadığımız, mahsup etmediğimiz için bizim üretimde ödediğimiz KDV'yi tüketici bir daha ödemek suretiyle aynı kuzudan iki post alıyor. Dediler ki bu KDV'yi kaldıralım, sizin de faizlerinizden yüzde 20 indirelim. Gübre desteğinize yüzde 20 ilave edelim, sütte, pamukta, vesairede size prim verelim. Verin dedik biz de, ne yapalım başka bir şey yok. Verildi. Geldi, şimdi dediler ki, bu da çok artıyor, onu kaldıralım onun yerine doğrudan gelir desteği verelim. Onu da verin. Ne zaman verecekler belli değil. Kime verecekler o da belli değil.

Dünkü toplantıda biz bunları söyledik. Başka şeyler de söyledik, tütünle ilgisini de söyleyeceğim. Yalnız orada şuna rastladım ben: Yedi milyar dolar önce tabii krizden çıkarken de beş milyar dolarla hallededeceğiz dediler, ondan sonra 26 milyar dolar bazalarına göre 46 milyar dolar daha ilave geldi. Şimdi de yedi milyar dolardan başlıyorlar. Oradaki bir iki tane örgüt temsilcisine dediler ki, sizin de KOBİ'lerinize üç beş milyon dolar vereceğiz, hemen efendim biz projeyi destekliyoruz denmeye başlandı.

Kardeşim o bankadaki para zaten sana verilecek. Eğer onu birisine yüksek fiyatla pazarlayamıyorlarsa, zaten verecekler yani. Yedi milyar dolardan 15 trilyon lira para gelince, hemen üçü beşi, biz bunu destekleyelim, birlikte resim çekilelim dedi. Ama orada işçi sendikalarıyla biz, bu karenin içinde bulunamayız dedik ayrıldık gittik. İyi mi yaptık, kötü mü yaptık onu da tarih gösterecek.

Bunun yönü böyle. Devlet dairelerine bakıyorsunuz, insanlara diyorlar ki, sizi genel müdür yaparsam, emekliliğimde şu hale gelir. Genel müdür muavinine dediler ki, bana uyarsan sen de böyle olursun. Hiçbir ses çıkartmıyor. Tarım satış

kooperatiflerinin kongrelerine gidiyorum, bir bakıyorum ki o adam falan partili, bu falan partili, bu da falan partili, 40 yıl bunlarla kavga etmiş, ama bir tarımsal kooperatifin yönetim kurulu üyeliği veya mahiyetindeki bir insan 6500 dolar maaş alırsa, bakıyorum ki, o birbirine zıt partiler, birbirleriyle kenetlenmişler. Daha kötüsünü söyleyeyim. Ben yargılanıyorum 62 davada. 60'ında savcılar beraat kararı verdiler, 3 tanesinden halen birisi Samsun'da, ikisi burada devam ediyor. Suçum ne biliyor musunuz? Bir Oda Başkanı para çalmış. Yakalamışız, parasını iade etmiş. O yönetimle uyum içerisinde, biz de onu ihbar etmişiz. Savcılığa demişiz ki, falan adam, falan işi yapmış bunu haksız olarak parayı almış, biz yakaladık, bize iade etti, ama bunu iade etmesi, cezasından kurtarmıyor. Bunu cezalandıralım, Türk Ceza Kanununa göre bunu ihbar etmek mükellefiyetimiz var. Bakanlık müfettişlerinin soruşturması sonunda diyorlar ki, sen bunu parasını iade ettiği için ihbar etmeyecektin, burada görevini suistimal ettin, bunun için sen bir git hakim huzuruna hesap ver. Buna üzüldüm tabii. Baktım ki sistem onu gerektiriyor.

Köylüye gidiyorsun, benim yolum var, kızım işe girecek, oğlum bilmem ne yapacak, zaten de param yok, ben gelemiyorum. İşçi sendikasına gidiyorsun başka bir şey söylüyor. Bir başka meslek odasına gidiyor. Ya işte yedi milyar dolar gitsin, bundan da 15 trilyon lira bana kredi verilecek ya. Böyle bir toplumda, böyle bizim gibi yöneticiler olur. Yarın seçim olacak. Benim ümidim yok, yine bu insanlar aynılarını seçecekler. Niye aynılarını seçecekler? Güveniyorsun bir partiye, tamam diyorsun bu parti adam oldu. Buna da girebiliriz. Belki de aday olabiliriz diyorsun. Kendisini IMF'nin en yetkili tercümanı geliyor, çünkü AB'de bana dediler ki, bu Bakan biz Bakan olarak göndermedik, Dünya Bankası elemanlarıyla konuştu. Bunu, Hükümetin içinde tercüman olarak gönderdik dediler. Tercüme yanlış yapıyor. Anlamadık diyorlar, biz tercüman olarak gönderdik diyorlar. E geliyor ziyaret ediyor, diyor ki gel partimden aday ol. Sen partiden aday olursan, Hükümetteki partiyle görüşün senin aynı. E seni niye seçeyim ben? İşverenler sendikasına gidiyorsun, kongreye konuşuyorsun, bir bakıyorsun ki, bir başka parti. Yine kamuoyundan en yüksek oyu almış parti. Sözcüsü kalkıp konuşuyor, bu aynı tür politikaları gayet güzel, iyidir, ama bunları yanlış tatbik ediyorlar. Bir de bakıyorsun ki, o da paylaşımından uzak kalmış. Bir başka partinin lideriyle görüşüyorsun yahut yüksek seviyedeki bir adamıyla konuşuyorsun, diyor ki, diğer partileri attılar ama şimdi Amerikan rejimi bana bir şans daha verecek. Yani sen kimi seçersen seç, bir üniversite hocasının televizyon programlarında geliyor, benim de çok hoşuma gidiyor, ben köylü çocuğuyum, belki hepimiz köylü çocuğusunuz ya, bizim panayırda üç kağıt vardır. Ya yüksük koyarlar, üç tane yüksük bunların içerisinde hangisi? Hepsi boş, hepsi de dolu. Veya üç tane kağıt açarlar, ikisi kırmızı, birisi siyah yahut ikisi beyaz, birisi siyah. Bul karayı, al parayı derler. Hepsi beyaz, hepsi de siyah. Parayı basarsın, adamınsa siyah, hangi kağıda basarsın bas. Parayı basarsın adamın değilse, beyaz. Ben hangi partiye oy versem, hepsi de bana göre beyaz, onlara göre siyah. Bu duruma gelmiş toplum, o duruma gelen bir toplum içerisinde üniversite hocası da, köylüsü de, çiftçisi de, ben bundan ne pay alırım, biraz daha fazla pay alayım diye sistemle beraber hareket ediyor.

Teknolojinin ilerlemesi çok güzel bir şey. Ama teknolojiyi kullanacak kim? Tabii her zaman diyorlar, işte Ziraat Odaları da yardım etsin, bu borsalarda tarımcı diyorlar, ama tarım mı değil mi bir şey ürettikleri yok, tarımın ürünlerini alıp satan, ondan rant alan bir kesim. Yahu işte Başkan yardım et de, biz pamuğu bilelim, ayçiçeğini bilelim, buğdayı bilelim. İşte yukardan NASA ile biz buradaki miktarı bilelim. Bilin. E ne oldu

bildi? Dünyada kuraklık olacağını kim bildi? Cargill bildi. TMO bir milyon ton buğday aldı, o beş milyon ton buğday aldı. Niye 75 bin liralık ekmeği 200 bin liraya yiyorsunuz? Teknolojiniz olmasaydı 125 bin liraya yerdiniz. Aldı depoladı onun eline geçti. Ne uncusu, ne değirmencisi, ne köylüsü bu işten kâr etti.

Daha kritik bir durum söylüyorum. Karadeniz Birlik 325 bin liradan ayçiçeği aldı diye Bakanlık müfettiş gönderdi. Sen niye sistemi bozdun, 325 bin liranın üzerinde para vermeyecektin. Yüzde 55 vereceğin yere, yüzde 65 verdin, niye Cargill ayçiçeğini topluyor? Nerede topluyor? Ukrayna'da topluyor, 70 dolardan. Arjantin'de topluyor 60 dolardan. Yukarıdan baktı, dünyada ayçiçeği yok, ayçiçek depoları ellerinde 775 bin lira olan ayçiçek yağı, bir de baktık ki 3 milyon lira olmuş. Ayçiçek fiyatları da 500 bin liraya çıkmış. Hem daha ne zaman? Daha hasat döneminde.

Hep kurullar yönetecek diyorlar, doğrudur yeniden yapılanmak lazım, kurulların da olması lazım. Bakıyorsun ABD'de kurullar deyince Merkez Bankası'nın başkanında kurul üyeleri finans sektöründen bir kişi, sanayi sektöründen bir kişi, ticaret sektöründen bir kişi, tarım sektöründen bir kişi, üç tane adam atanıyor. Sana bakıyorsun, Süleyman Demirel işe almış, Ecevit genel müdür yapmış, Turgut Özal müsteşar muavini yapmış, Tansu Çiller müsteşar yapmış, Ecevit onu müsteşarlıkta saklıyor ve diyorlar ki bu adam 30 sene devlete hizmet etti, çok iyi adamdır, 36 tane Bakanımız imza atıyor, Cumhurbaşkanımız da doğrudur iyidir diyor imzalıyorlar. Ondan sonra bakıyorsun diyorsun, kriz çıkar ha sermaye gidiyor, bunu değiştireceğiz benim adamım gelecek. O zaman 30 sene onu devlet dairesinde niye sakladın? Başbakanımız, Cumhurbaşkanımız, Bakanlar Kurulu geçmişte desteklediğimiz hepimizin partilerinin liderlerinin güven duyduğu, yükselttiği bu adam ve o kurumun başında, o işle işgal eden adamın bu işi idare etme vasfı yok.

Şimdi Tütün Yasası. Tütün Yasasına çok şeyler söyledik. Cumhurbaşkanımıza da borçluyuz. Yalnız şurada bir rakam söyleyeyim. Bu 2000 yılı tütün tekelin bülteni. Ben hep diyorum ki, tütün yakılmıyor. Onlar da diyorlar ki yakılıyor, işte tütün de bilmem ne var. Tütün yakılıyor diyorum, işte nakledilirken kamyon devrilmiş veya yukarıdan çatı akmış koruyamamışsın, kollayamamışsın bu yakılıyor. Yani sen dünyanın en kaliteli elbisesini alsan, ona herhangi bir şekilde sobada yaksan, kullanamaz hale gelse onu da yakarsın. Burada Tekel'in en son rakamı 2000 yılı ürünü, 2001 yılı bitti, sekiz aylık dönem. Burada diyor ki, ben 125 bin ton tütün aldım. Buna ödediğim para diyor, 225 trilyon lira. 125 milyon kilo tütün, 125 bin ton tütüne Tekel destekleme alımı dahil, ödediği para 225 trilyon lira para. 228 trilyon 421 bin 210 trilyon lira para ödemiş, Tekel'in kendi kitabı. Bütün bölgelerden aldığı güneydoğudan da aldığı tütün, 38 bin ton 49 trilyon lira ödemiş. Hani görev zararı, güneydoğu tütünü, Türkiye'ye görev zararı yapıyor yılda 2 milyar dolar, koskoca Bakan söylüyor artık bunu. 49 trilyon 2 milyar dolar bir Bakan söylüyorsa, ben buna hangi sıfatı söylemem uygun bunu bilmiyorum. Ne yapmış Tekel bu tütünü? 55 bin tonunu satmış, 73 bin tonu da kendisinde kullanılmak üzere stok ve sigara fabrikasında kullanmak üzere elinde saklamış. Bu da 55 bin ton. Ne almış bundan? 216 milyon 250 bin dolar, 330 trilyon lira para almış. Yani 125 kilo mal alıyorsunuz, bir mal alıyorsunuz, üçte birini satıyorsunuz, yahut beşte ikisini satıyorsunuz tam tabir olursa, ondan da verdiğiniz paranın yüzde 70'i kadar kâr ediyorsunuz.

Peki ne ihraç ediyoruz, güneydoğu tütünü ihraç edilmiyor, değeri yok deniliyor. Geliyor diyor ki, şu tütünleri ihraç ediyorum, şu dolardan ihraç ediyorum diyor. Burada

ne diyor? Güneydoğu tütününü. Ama olmayan diğer tütününü de ihraç ediyorum diyor. İhraç ettiği fiyatta bir 26 dolar. Şimdi kaç paraya aldığını da söyleyeceğim.

Daha başka ne satıyoruz biz? Kırık tütün. Kaç sentten satıyoruz? Ortalama 46 sentten. Yani 700 bin liradan satıyoruz. Kaç paradan almışız? Ortalama alış fiyatları da var burada. 590 bin liradan alıp da, 700 bin liradan kırık, yani yaktığın tozunu toprağını satıyorsan, bu Tütün Yasası niye? Belki kızacaksınız, ama ben Tema Vakfı'nı hiç sevemedim. Tema Vakfı, bir doğal ortamı cennete çevirmek için. Ama Tema Vakfı tütünle ilgili rapor hazırladı ve dedi ki tütünler yakılıyor, Tütün Kanunu çıkarılmalıdır dedi. Şimdi söyle bakayım, işte onun için söylüyorum, yani şimdi topluma kabul ettirilmek istenilen, toplum için mücadele eden Ziraat Mühendisleri Odası var, Ziraat Odaları var, tarımla ilgili buna hiçbir kaynak aktarılmıyor, ama Bayburt'a gidiyorum 5 trilyon alınmış, bilmem ne yapıyorlar. Samsun'a gidiyorum, hocam da Samsunlu, yazıyor Özel İdare Tema Vakfı ormanı. Tabeladan başka bir şey görmüyorum. Özel İdareye soruyorum, diyorlar ki, 300 milyar verdik. Ziraat mühendislerine ne verdin? O yok. Yerine ne verdin? O yok. Pek fazla sıkışmasın diye, hani paylaşım diye ziraat mühendislerine de iş bulmuşlar. Diyorlar ki, siz de kusura bakmayın tarlada, tohumda iş bulamadık, ne verelim? Köydeki fırında çalış. Adama iş, paylaşım. Kim çalıştıracak? Belediye Reisine gidiyorum, ben karışmıyorum diyor. Tarım İlçe Müdürüne gidiyorum, ben de karışmıyorum diyor. Tarım Bakanlığında bir eleman 350 ekmek satan fırına bir tane mühendis. Niye? Dedim ki bu zamana kadar niye gelmediler? Başkanım, 250 bin lira yapalım ekmeği dediler, ben 150 bin liradan satıyorum onun için, gramajı da artırdım dedi. Ben 350-400 ekmek satıyorum, çoluk çocuk bu fırından Allah eksik etmesin geçinip gidiyorum. Hemen süper marketler devreye girmiş, bu bize rakip oldu arttırmadı, buraya bir tane mühendis atayalım.

Mahalli belediyelerin ve mahalli odaların kontrol yetkisi yok, sana gelen her ürünün, süper marketin kendi elemanının denetleme yetkisi var. Senin mahalli yiyeceğini temin edebilmen için hani bunlar mahalli idarelerden yanaydı? Niçin Tarım Bakanlığı gıda kontrolü yapıyor da, belediyemiz yapmıyor. Hani katılımcı demokrasiydi. Belediye yaparsa, öteki adamın eti, çok uluslu şirketin eti burada satılmaz. Adam bekleyecek eti burada satacağın diye. Daha kötüsü geldi. Köyden yumurta gelecek Başkanım burada, olmayan pazara yumurta getiremez. Üç kasadan fazla domates getiremez. Başka ne? Bunlar hep pazar engelleri, üretim engelleri. Bizim parayla pulla pek fazla ilişkimizde yok.

Ben taze sütü kendi çocuğuma getirme hakkına sahip değilim. Ya bu süt sağlıksızda niye ürettiriyorsun, niye bu hayvanı bana besletiyorsun. Sağlıksızsa bunu, buradaki mandıraya verme hakkın var, ama sütü eve getirmek, kendi bildiğim insanımın, kendi bildiğim hayvanın sütünü eve getirme hakkım yok. Niye? Sen bunu eğer böyle pazarlama imkanın olursa, o zaman çok uluslu firmaların da, bir yabancı SEK'i almaz. Çünkü bizim kadınıımız, sütü alacak mayalayacak yoğurt yapacak, çökelek yapacak, yağ yapacak, onunla evini geçindirecek. Onunla kutudaki süt yarışabilir mi?

Efendim hayvancılık desteklemesi veya başka kararnameler, biz buradan yönetilmiyoruz. Nereden anlaşıldı? Arkadaşımız da şekeri "sugar" olarak söyledi, ben de bir başka şey söyleyeyim size.

6 Kasım 2001 tarihli Resmi Gazetede, beş ürüne destekleme kararı çıktı. Prim desteği. 19 Kasım'da Hükümet tebliğ yayınladı. Ziraat mühendisleri sizsiniz, kanolanın ne olduğunu biliyor musunuz? Yahut sizin elinizde kanolayı göstersem, bu kanoladır, bu şöyle ekilir diye bilmeniz varsa, onu ben bilmiyorum, çok Oda Başkanlarım da bilmiyor. Bunun desteklenmesi çıktı, bir de araştırdım baktım ki, bir Cargill getiriyormuş bunun tohumunu.

Ben bu senenin vergilerini, bu primlerin verilmesine göre yapıyorum, çünkü biz prim verirken, bir veriyoruz, 100 alıyoruz. Yani pamuğa 110 bin lira veriyoruz, elbiseden 18 milyon lira KDV alıyoruz. Onun için bu sene bu devam etsin, bu seneye mahsus olmak üzere devam ettirdiler. Hayvancılık Destekleme Kararnamesi çıktı, 31 Aralık tarihi itibariyle de süt ve diğer hayvancılıkla ilgili destekleme kararları ve onda değişiklik yapan kararnameler iptal edilmiş diye karar çıktı. Yani siz 14 Kasım'da kararname çıkartıyorsunuz, ilaç desteği, bilmem ne desteği, 10'du 20 miydi, bilmem ne oldu, 31'inde başka kararname çıkartıyorsunuz. Bunu iptal et. Şimdi 14'ünü yaparken, 6 Kasım'daki milli hükümet, ama kararnameleri bile Hükümet 15 gün sonra değiştiriyorsa, Bakanlık 9 gün sonra destek verdiği kararnameyi değiştirmek için yeni bir kararname hazırlıyorsa, ben IMF'e karşı buradaki halkı nasıl yürüteceğim? Ama dün söyledim. Sayın Bakanım dedim, siz geldiniz yüzde 80 desteğiniz vardı, biz sevdik çok güzel insansınız, sevimlisiniz, güzel de propaganda yapıyorsunuz, ama desteğiniz çok azaldı sizin. Amerika'ya gidin çoluk çocuğunuzla yaşayın dedim yüzüne karşı. Bunun üzerinde de bir şey deme hakkım yok.

Yine şu destek, bu destek söyleniyor. İşte 30 Aralık tarihli Resmi Gazete. Neler ithal edecekmişiz? Hayvanseverler Derneği Başkanının kedi ve köpekleri için kedi köpek maması sıfır gümrükle, KDV'yle. Doğal gazın KDV'si 18. Başkanın arkadaşları yazmışlar burada yoğurt alıyoruz, peynir altı suyu. Bugün peynir altı suyu fabrikası var, sahibi İstanbul Sanayi Odası Başkanı, daha dünkü konuşmamda Derviş'e izah ettim. Erdal Bahçivan Başkanım çok teşekkür ederim, ben dünyanın en güzel peynir altı suyu fabrikasını kurdum, ama beni kapatmak, fabrikamı satın almak için bunu iptal ediyorlarmış dedi. Benim haberim yok. Ben buradan okuyorum.

Tariş meyve suyu. Kokareç. Hani kokareç, Avrupa nizamına göre yasaktı... Başka? Elma suyu, armut suyu. Burada yazmışlar, karışık meyve suyu. Bunlar neye yarayacaklar bilmiyorum. Daha bunun gibi bir ton şey. Aşağı yukarı şurada ben bir kısmını aldım, bunların hepsi o yedi, her birisinde 10'ar tane olsa, 70 kalem malı, bizim tarlada çürüttüğümüz malı sıfır gümrükle bize ithal ediyorlar. Efendim bununla beraber biz nasıl yarışacağız? Bizim sıkıntımız bu, biz kimsenin parasını pulunu alsınlar da bize versinler demiyoruz.

Şurada enteresan bir şey var: Efendim çiftçi borçları şu kadar fazladır deniliyor. Doğrudur fazladır. Ben Ziraat Bankasının kendi yazısı, hocam Türkiye Ziraat Bankası A.Ş., 31.8. 2001 tarihi itibariyle yekun kullandığı kredi miktarı faiz dahil 500 milyon dolar. Ziraat Bankası kurulduğundan bugüne kadar tarım kesimi adı altında, çiftçiye demiyorum, çiftçinin borcu yok, çiftçi son iki dönemdir borçlanmıştır, çünkü ürünü maliyetinin çok altında satıldı. Daha ümidini kesen zarar nitelikli alacaklar kaç para hocam? 87 trilyon lira. Koskoca Ziraat Bankası'nın kuruluşundan bugüne kadar tarım kesimi için, onu yandaşlarına hortumlatmıştır, çiftçiye değil, ama onu da ben kabul ediyorum 87 trilyon lira. Bunu senede yapsa 20 milyar dolar, Ziraat Bankası'nın işlem hacmi. Ne yapar, binde 3 mertebesinde. Bu, bu kadar.

İşin enteresan tarafını söylüyorum ben size. Tarım kredi kooperatifleri, Ziraat Bankası'ndan ne kadar para almış hocam? 244 trilyon lira. Tarım kredi kooperatiflerinin çiftçiden istediği para ne kadar? 1 katrilyon 347 trilyon lira. Benim kendi ortak olduğum sermayesi benim, 30 senedir ben buraya kullandığım kredinin yüzde 10'unu sermaye olarak verdim. Şimdi çiftçi niçin üretici birliğine, çiftçi niçin kooperatiflere yanlış bakıyor, onu izah etmek için söylüyorum. Kaç lira faiz biliyor musunuz? Yüzde 202. 145 trilyon lira para vermiş, 295 trilyon lira para. Okur yazar olmaya lüzum yok. 145, 145 daha 290, beş daha artıyor. Bankadan yüzde 52'yle alıp, kendi kooperatifine 290. Genel Müdürün maaşı kaç para? 12 milyar lira. 2. Derecedeki alttakinin maaşı kaç para? 6.500 dolar. Kooperatifin sermayesi çiftçinin de, göstermelik seçim var da, ama birim kooperatifteki müdürü tayin eden kim? Bakanlık. Genel Müdürü tayin eden kim? Bakanlık. Seçilmiş yönetimi görevden alıp, yerine yeni yönetim getiren kim? O da Bakanlık. Tayfun hocam, böyle bir ortamda nasıl örgütlü toplum olur? Sermayeyi sen koyacaksın, müdürü başkası atayacak. Kınadığımız Bakanın milletvekilliği maaşının üç katı maaş alacak. Sizin üniversitedeki bölümdeki hocalarınızın tamamı işten ayrılrsa, alacağı tazminatın toplamı 300-400 milyar olmaz, bu arkadaşımızın işten ayrıldığında da ödeyeceğimiz tazminatın miktarı, sözleşmesinde 300 bin dolar. 500 milyar lira. Nasıl çiftçi kooperatif olsunda, kooperatif üretici birliği kursun? Üretici birliği, çiftçi birliğini kurmuş, kimse karışmıyor, uluslararası anlaşma var, üç tane Cumhurbaşkanı 6 tane Başbakan anlaşma imzalamış, Ziraat Odaları Birliği'nin üzerine yıkılmışlar, 3.5 milyon mark, bu projenin devamı için para ödüyorum, bana para gelmiyor.

Türkiye düzelmez mi? Türkiye'nin borcu yok ki, düzelsin. Çay üreticileri, yıllık sattıkları çayın miktarı 100 trilyon lira. İşçilerin aldıkları da 100 trilyon lira. Ne yaptı? Yani personel harcamaları da 200 trilyon lira, çay işletmelerinin gideri var, cari harcamaları ve ürün bedelleri. Çaydan sorumlu Bakanın gideri 250 trilyon lira. 36 Bakan var, 16'ya düşse, 20 Bakan, 5 milyar dolar tasarruf sağlar. Bize açılıp da hiç kullanmadığımız krediye ödediğimiz faizde 7 milyar dolar. Ben bunu planlamacılarla konuştum, yanlış biliyorsunuz dediler, 9 milyar dolar. Benim edindiğim kaynakta 7 milyar dolar, o kaynağa halen devam ediyorum, yazılısını bulunca onu da çıkartacağım. Nasıl oluyor? Siz planlamada diyorsunuz ki, Samsun'da otoyol yapacağım. İhalesini yapıyorsunuz, Dünya Bankasına diyorsunuz ki bana kredi ver. Dünya Bankası buna bakıyor, bu krediyi verirsem, bunlar ne zaman bürokratik işlemleri tamamlarlar. 10 seneden önce yapamazlar. Hemen vereceğim, tahsis ettim diyor. Senin planlamadan bütçeye geliyor, iade ediliyor, ama istimlakı yapılmamış, yeri yapılmamış. Sana para tahsis edildiği günden itibaren faiz de çalışıyor. Ne zaman ki, sen işini hallettin, işe kazmayı vurdun, süre bitti parayı veremiyoruz diyorlar. Yılda ödediğimiz para da, 7 milyar dolar. 5, 7 daha 12. 1 milyar dolarda şu cebimizdeki kredi kartında, 13 milyar dolar benim basit tespit ettiğim bütçe harcamalarından kısacağımız husus.

Ümidim yok. Niye yok söyleyeyim. 3 vilayete gittim, Rize'ye gittim süper markette İran'la, Hindistan çayına rastladım. Gaziantep'e gittim, süper markette Meksika biberiyle, İspanya mercimeğine rastladım. En son Kastamonu'ya gittim, Çin sarımsağına rastladım. Böyle bir topluma, böyle bir idare çok bile diyorum, sizi hürmetle selamlıyorum.